

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Naturæ authoris esse rerum naturis cursum suum relinquere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Aristot. lib. 8.
 de hist. ani-
 mal. c. 12.
 Solin. cap. 15.
 & 33.
 Gell. l. 4. c. 9.
 Ælian. lib. 15.
 de hist. anim.
 cap. 29.
 Plin. l. 1. c. 2. &
 passim alibi,
 vt, lib. 4. c. 11.
 l. 5. c. 29. lib. 6.
 cap. 19.
 S. August. l. 6.
 de ciuit. c. 8.
 Isidor. lib. 11.
 Etym. cap. 3.
 Albert. Mag.
 l. 7. animal.
 tract. 1. c. 6.
 Paul. Iouius
 lib. de reb.
 Moscouit. c. 3.
 Io. Ludouic.
 Gottfrid in
 histor. Anti-
 podum par. 1.
 pag. 10.
 III.

Scythicis campis, ad paludes Ægypto superiores, unde Nilus pro-
fluit, ait Aristoteles, grues veniunt, quo in loco pugnare cum Py-
gmaeis dicuntur. Ibi ergo vult Philosophus generari pufillos. So-
linus ita scribit: Urbem Geranium Scytharum, Caturzam bar-
bari vocant, unde à gruibus Pygmaeos ferunt pulsos. Et, alio loco,
In Prasia ultra Palimbros iam montana Pygmai tenent. De iisdem
etiam meminit Gellius, Ælianus, & Plinius, suprâ citatus,
Testatam hanc rem facit etiam D. Augustinus, Isidorus, & alij,
inter quos Albertus Magnus ait, Pygmaeos illos, quos iuxta Ni-
lum degentes diximus, perpetuo pugnare cum gruibus. Eiuscemo-
di homulos comperit Antonius Pigafetta, etiam inter Molu-
cas, in insula Aruchetto; itemque, in insula Caphi. Paulus
Iouius ultra Lapones eos esse testatur, & loquentes garrire,
semperque esse pavidos ac simijs persimiles. Odericus, in Ori-
entali India quoque, non procul à Quinzai, iuxta Chilenfes,
à se inuentos testatur trium palmarum Pygmaeos. Nec mirum
est, hoc posse cæli climata, aut regiones, cum recens author,
scribat, inueniri Indiæ locum, in quo venti ferreos clathros,
ita exedant macerentue, vt friari possint; tutius proinde fe-
nestras ibi querno ligno, quam ferro clathrari. Si tanta cæli
atque aëris est potestas in ferrum, cur non sit etiam in homi-
nis corpus, vt istud vel contrahat, vel extendat?

Ob hæc cum perspicuum fiat, regioni, vel climati sape
 talia esse ascribenda, ex ordine utique faciet Naturæ vniuer-
 siq; Author, si alibi in hominibus breuitatem, longitudinem
 alibi, alibi exhibeat mediocritatem. Ita qui topiariam faci-
 unt, in hortis, alio loco humi nascencia fraga, aut thymum
 vix è terra eminentem, alio altiùs se erigentem rorem mari-
 num, alio ficum caput supra hæc longè efferentem, alio adhuc
 celsiùs prospicientem pyrum cerasumq; , alio denique longis-
 simè vmbas proijcientem cedrum conserunt prætexuntque.
 Sic per Naturam ludit, in orbe terrarum, diuina sapientia,
 dum in vna regione producit arcuatis pedibus depressos pumi-
 liones; inq; alia staturæ vsitatoris homines; in alia demum
 gigantes capita alta ferentes. Hoc naturæ ius est; hæc cæli vis
 & potentia; istud telluris ingenium, quod Auctor cæli, ter-
 ra, ac

ra, ac totius naturæ non magis debet impedire, quam ne alia regio calida, alio frigida, alia sicca, humida alia existat: aut ne alia arbor poma, alia pruna ferat. Non est tam sapientis Architecti, velle Momo satisfacere; aut cauere, ne Veneris sandalium carpat. Quare neq; alia, quæ in humano corpore censentur subinde vitiosa, vt arceat communis Mundi Rector, est exigendum. Si arceret, cursui rerum naturisq; ipsis manum frænumque iniiceret, & vim, quam dedit, retractaret. Aliud est, in Tibure, aliud in Sardinia esse: aliud nigrescere in Hispania, albescere in Polonia; aliud in montibus, aliud in vallibus; aliud in terris, aliud in mari degere. Tradit Soranus Ephesus, mulieres, quæ in nauibus pariunt, mutum parere; quod siue intelligatur de perpetuò muris (quod non credo) siue non vagientibus, sed tantum mutientibus, aut præ tumultu fluctuumq; collisione non audicis, cum nascuntur, Auctor maris non debet mare ipsum, cuius tantus est in Mundo vsus, cum procellis suis è medio tollere. Pari pacto sunt fontes & aquæ, in nonnullis regionibus, admodum salutare, si quidem rectè vsurpentur, quæ tamen strumosos efficiunt incautiùs bibentes. Num igitur vniuersi Conditor fontes obstruere, riuos claudere, fluuios auertere debet? Enimuerò non debet. Esto viri feminæque inde strumas, tamquam carneas quasdam crumenas, è collo dependulas, gutturalemque & ingratè pingue quamdã absõnæ vocis ruditatem nanciscantur. Vitium deforme nobis videtur esse struma, fateor, & vel regia manu, non sine prodigio, aut gratia gratis data, sanandum; sed num idcirco vel sal, vel metalla, vel lapides, quorum allapsu aquæ vim medicinalem trahunt, in nihilum redigenda sunt? Tum profectò & ipsa aquæ erunt è Mundo eliminandæ, ne ignem, immò hominem exstinguant in eas incidentem. Stultissimi sunt mortales, qui rem vtilem nolunt pati, quia nocere potest malè vsurpata.

Soran. Isago-
B^c 17.

IV.

Moneor hic, vt & illud obseruem, sæpe fieri consuetudine, vt res deforme non deforme, sed decentes videantur. Vnde desinunt haberi pro monstris. Vt enim simiam simius existimat esse formosam; sic apud eas gentes, quæ viros habent

Vuuu 3

stru-